
Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej 23-24 czerwca 2011 r.

Rocznik Integracji Europejskiej nr 5, 493-502

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dok. 5.

Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej 23–24 czerwca 2011 r.

Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała rychłe ukończenie wdrażania kompleksowego pakietu środków uzgodnionego w marcu, który ma ponownie wprowadzić Europę na ścieżkę trwałego wzrostu sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i wzmocnić zarządzanie gospodarcze. W szczególności z zadowoleniem przyjęła osiągnięcie porozumienia w sprawie przyszłego europejskiego mechanizmu stabilności i zmienionego Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej, a także znaczne postępy w pracach nad wnioskami ustawodawczymi dotyczącymi zarządzania gospodarczego. Rada Europejska zakończyła pierwszy europejski semestr, dokonując zbiorczej oceny programów państw członkowskich na podstawie oceny Komisji i zatwierdzając dla poszczególnych państw zalecenia, które państwa te powinny wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji w sprawie przyszłych budżetów i reform strukturalnych. W tym kontekście zwrócono uwagę na deklarację państw członkowskich uczestniczących w pakcie euro plus, zgodnie z którą ich zobowiązania na przyszły rok będą ambitniejsze i precyzyjniejsze. Rada Europejska oceniła sytuację państw członkowskich realizujących program dostosowawczy. Jeśli chodzi o Grecję, szefowie państw lub rządów strefy euro uzgodnili dalsze działania i wezwali swoich ministrów finansów do ukończenia prac, które pozwolą podjąć konieczne decyzje na początku lipca. Po dogłębnej debacie Rada Europejska określiła wskazówki co do rozwoju unijnej polityki migracyjnej, w odniesieniu do zarządzania strefą Schengen, kontroli granic zewnętrznych, rozwijania partnerstw z państwami z południowego sąsiedztwa oraz ukończenia – do 2012 roku – budowy wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Rada Europejska uzgodniła, że negocjacje akcesyjne prowadzone z Chorwacją powinny zostać zakończone do końca czerwca 2011 roku; w ten sposób potwierdziła swe silne zaangażowanie w tworzenie perspektyw rozszerzenia Unii o kraje Bałkanów Zachodnich. Rada Europejska omówiła rozwój wydarzeń w południowym sąsiedztwie i przyjęła w tym względzie osobne oświadczenie.

I. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Niniejsze posiedzenie Rady Europejskiej przypada na koniec pierwszego europejskiego semestru, jest zatem okazją do zbiorczej oceny krajowych środków przewidzianych przez państwa członkowskie. W świetle tego pierwszego doświadczenia Rada Europejska uważa, że europejski semestr może stać się skutecznym narzędziem zarządczym służącym wsparciu UE i krajowych procesów określania polityki w sposób zintegrowany i przejrzysty, a także z odpowiednim wyprzedzeniem. Równoczesna prezentacja programów stabilności i programów konwergencji oraz krajowych programów reform daje UE możliwość łącznej oceny krajowych strategii wzrostu i krajowych strategii budżetowych oraz uwzględnienia ewentualnych

czynników ryzyka, zakłóceń równowagi lub bilansów skutków podejmowanych decyzji.

2. Korzystając z oceny dostarczonej przez Komisję, Rada Europejska omówiła polityki i środki przedstawione przez państwa członkowskie. Są one dobrym punktem wyjściowym do podtrzymania ożywienia gospodarczego w Europie, do odpowiedzi na wyzwania budżetowe i do stymulowania bardziej ambitnych reform na szczeblu krajowym. Rada Europejska odnotowuje wyraźną determinację wszystkich państw członkowskich, by zrobić wszystko, co jest konieczne do pełnej realizacji paktu stabilności i wzrostu. Państwa członkowskie poczyniły znaczne postępy w określaniu działań, dzięki którym chcą osiągnąć główne cele i zamierzenia przedstawione w strategii „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i trwałego wzrostu gospodarczego. Realizacja niektórych z tych celów przebiega zgodnie z planem, ale realizacja innych (dotyczących zatrudnienia, efektywności energetycznej, badań i rozwoju, ubóstwa oraz szkolnictwa wyższego) wymaga dodatkowych wysiłków. Priorytetowo należy traktować również zapewnianie korzystnego otoczenia makroekonomicznego, przywrócenie stabilności budżetowej, usunięcie zakłóceń równowagi makroekonomicznej i wzmocnienie sektora finansowego.
3. Rada Europejska potwierdza zalecenia dla poszczególnych państw zatwierdzone przez Radę i wzywa wszystkie państwa członkowskie, by uwzględniły je w swoich krajowych decyzjach dotyczących budżetów i reform strukturalnych oraz by zajęły się niedociągnięciami, które ujawniono w toku europejskiego semestru.
4. Wysiłki na szczeblu krajowym należy wesprzeć działaniami na szczeblu Unii Europejskiej, w szczególności po to, by wyzwolić pełny potencjał Europy w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. W tym kontekście należy przyspieszyć prace nad inicjatywami przewodnimi strategii „Europa 2020” i Aktem o jednolitym rynku, skupiając się na priorytetach określonych przez Radę w dniu 30 maja 2011 r. W szczególności należy w jeszcze większym zakresie ograniczyć obciążenia regulacyjne spoczywające na MŚP, a w stosownych przypadkach mikroprzedsiębiorstwa powinny być wyłączone z zakresu niektórych przyszłych przepisów lub przynajmniej objęte przepisami mniej rygorystycznymi. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do oceny wpływu przyszłych regulacji na mikroprzedsiębiorstwa i do przeglądu dorobku prawnego, tak aby określić istniejące obowiązki, z których można by zwolnić mikroprzedsiębiorstwa. Uzgodniła, że powróci do tych kwestii na posiedzeniu w grudniu 2011 roku. Komisja jest również proszona o sporządzenie harmonogramu działań dotyczących ukończenia budowy jednolitego rynku cyfrowego do roku 2015. Komisja jest proszona o złożenie w październiku 2011 roku sprawozdania na temat tych obszarów sprzyjających wzrostowi, by możliwe było osiągnięcie postępów przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej w 2012 roku.
5. Państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus przedstawiły zobowiązania obejmujące łącznie 100 odrębnych środków¹. Te zobowiązania stanowią dobry pierwszy krok w kierunku osiągnięcia celów paktu i muszą zostać teraz wdrożone

¹ Zob. dok. EUCO 24/11.

na szczeblu krajowym. W grudniu 2011 roku na posiedzeniu poprzedzającym rozpoczęcie kolejnego semestru europejskiego szefowie państw lub rządów powrócą do niektórych kwestii związanych z paktem.

6. Przygotowując się do podjęcia kolejnych zobowiązań, uczestniczące w pakcie państwa członkowskie zapewnią:
 - szerszy zakres: zobowiązania te powinny w większym stopniu skoncentrować się na przyspieszeniu reform służących pobudzeniu wzrostu gospodarczego celem zwiększenia konkurencyjności, na przykład w sektorach sieciowych i w sektorze usług; dodatkowo większą uwagę należy też poświęcić wzmocnieniu stabilności finansowej;
 - bardziej konkretne podejście: państwa członkowskie powinny starać się jak najbardziej skonkretyzować swoje przyszłe zobowiązania i uczynić je jak najbardziej wymiernymi, udostępniając szczegóły dotyczące tego, jak i kiedy zobowiązania te zostaną zrealizowane, by mierzyć postępy w czasie i ułatwiać porównywanie z wzorcami z innych państw członkowskich i strategicznych partnerów Europy;
 - bardziej ambitne cele: państwa członkowskie powinny ogłosić, które z wybiegających w przyszłość projektów reform zainicjowano w odpowiedzi na uchwalenie paktu euro plus, oraz uwzględnić najlepsze praktyki;
 - pragmatyczną koordynację polityk podatkowych: Komisja i ministrowie finansów państw członkowskich, które przystąpiły do paktu, są proszeni o złożenie do grudnia 2011 roku sprawozdań na temat postępów w ich usystematyzowanych dyskusjach o kwestiach polityki podatkowej, w szczególności by zapewnić wymianę dobrych praktyk, by unikać praktyk szkodliwych oraz by umożliwić przedstawienie wniosków mających na celu zwalczanie oszustw i uchylania się od opodatkowania. Zgodnie z paktem Komisja przedstawiła wniosek w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych.
7. Postępy dokonane przez państwa członkowskie we wdrażaniu zaleceń Rady dla poszczególnych państw, a także ich zobowiązania wynikające z paktu zostaną ocenione przez Radę Europejską w marcu 2012 roku na podstawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego przygotowywanej przez Komisję.
8. Zamknięcie dauhańskiej rundy rozwojowej byłoby silnym bodźcem dla wzrostu gospodarczego i promowania konkurencyjności. Rada Europejska ponawia zobowiązanie UE do dalszego prowadzenia procesu liberalizacji handlu i tworzenia przepisów, które mają wzmocnić system wielostronny oraz przypomina swoją gotowość do przeanalizowania wszelkich opcji negocjacyjnych, tak by umożliwić zamknięcie rundy dauhańskiej, również z uwzględnieniem priorytetów krajów najslabiej rozwiniętych, zgodnie z mandatem dauhańskim.
9. Kompleksowy pakiet zatwierdzony przez Radę Europejską w marcu został niemal w pełni wdrożony. Osiągnięto porozumienie w sprawie traktatu o europejskim mechanizmie stabilności oraz zmienionego Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF). Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie działania konieczne do zagwarantowania, że ratyfikacja traktatu w sprawie europejskiego mechanizmu stabilności (ESM) nastąpi do końca roku 2012 i że zmieniony EFSF szybko wejdzie w życie. Osiągnięto znaczne postępy w pracach ustawodawczych

nad pakietem dotyczącym wzmocnienia zarządzania gospodarczego, w związku z czym jego przyjęcie w pierwszym czytaniu jest w zasięgu możliwości. W sektorze bankowym przeprowadzane są testy warunków skrajnych. Niezwykle ważne jest, by były one w pełni wiarygodne i przejrzyste, a także wykonywane przy pełnym poszanowaniu metod i wytycznych określonych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i by wszyscy uczestnicy tych testów zapewnili jak najwyższą jakość ich wyników. Należy szybko podjąć wszelkie konieczne działania w pełni zgodne ze standardami międzynarodowymi, by zaradzić wszelkim słabym punktom banków ujawnionym w testach warunków skrajnych.

10. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy Irlandii w realizacji programu reform, która przebiega zgodnie z planem. Z zadowoleniem przyjmuje także zdecydowane zobowiązanie nowo wybranego rządu Portugalii do pełnego wdrożenia programu reform w tym kraju. Ponadpartyjny konsensus co do konieczności reform stanowi podstawę ścisłej realizacji tych programów, która zapewni zdolność do obsługi zadłużenia i pomoże Irlandii i Portugalii powrócić na rynki finansowe.
11. Szefowie państw lub rządów strefy euro ponawiają swoje zobowiązanie, że uczynią wszystko, co konieczne, aby zapewnić stabilność finansową całej strefy euro.
12. Proces uzdrawiania strefy euro przebiega pomyślnie i udało się już wejść na stabilną ścieżkę trwałego wzrostu. Euro oparte jest na solidnych podstawach i jesteśmy głęboko usatysfakcjonowani wynikami osiągniętymi w dziedzinie stabilności cen od momentu wprowadzenia tej waluty.
13. Jeśli chodzi o Grecję, Rada Europejska odnotowuje istotne postępy dokonane przez ostatni rok, zwłaszcza w zakresie konsolidacji fiskalnej. Z zadowoleniem odnotowuje, że grecki rząd podtrzymuje zdecydowane zobowiązanie do realizacji programu dostosowawczego.
14. Rada Europejska wzywa władze krajowe do dalszego zdecydowanego prowadzenia koniecznych działań naprawczych służących skierowaniu tego kraju na ścieżkę trwałego wzrostu. W najbliższych dniach w trybie pilnym muszą zostać sfinalizowane prace dotyczące kompleksowego pakietu reform uzgodnionego z Komisją, w porozumieniu z EBC i MFW oraz przyjęcia przez grecki parlament kluczowych ustaw w zakresie strategii fiskalnej i prywatyzacji. Po złożeniu przez rząd grecki wniosku, co zapowiedział premier Grecji, będzie to stanowiło podstawę określenia głównych parametrów nowego programu wspieranego wspólnie przez partnerów ze strefy euro i MFW, zgodnie z obowiązującą praktyką, i jednocześnie umożliwi wypłatę na czas środków niezbędnych do zaspokojenia w lipcu potrzeb Grecji w zakresie finansowania zadłużenia.
15. Szefowie państw lub rządów strefy euro uzgadniają, że wymagane dodatkowe środki będą finansowane zarówno ze źródeł publicznych, jak i prywatnych. Popierają oni podejście uzgodnione przez Eurogrupę w dniu 20 czerwca dotyczące uzyskiwania dobrowolnego wsparcia ze strony sektora prywatnego w postaci nieformalnego i dobrowolnego refinansowania greckiego zadłużenia w terminie zapadalności w zamian za znaczącą obniżkę wymaganego corocznego finansowania w ramach programu przy jednoczesnym unikaniu sytuacji, w której wybrane należności nie są spłacane (selective default).

16. Szefowie państw lub rządów strefy euro wzywają ministrów finansów do ukończenia prac nad pozostałymi elementami, aby umożliwić podjęcie stosownych decyzji do początku lipca.
17. Rada Europejska apeluje do wszystkich partii politycznych w Grecji o poparcie głównych celów tego programu i najważniejszych przewidzianych w nim środków politycznych, aby zapewnić rygorystyczną i sprawną realizację reform. Biorąc pod uwagę zakres, rozmiar i charakter koniecznych reform w Grecji, warunkiem wstępnym sukcesu jest jedność narodowa.
18. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza pogłębić synergię między programem pożyczkowym a funduszami unijnymi. Rada Europejska popiera wszelkie wysiłki mające na celu zwiększenie zdolności Grecji do absorpcji funduszy unijnych, które ten kraj wykorzysta w celu stymulowania wzrostu i zatrudnienia. Można tego dokonać poprzez zmianę przeznaczenia tych funduszy, tak aby służyły poprawie konkurencyjności i tworzeniu miejsc pracy. Ponadto Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje i wspiera przygotowanie przez Komisję wraz z państwami członkowskimi kompleksowego programu pomocy technicznej dla Grecji.
19. Szefowie państw lub rządów są świadomi, co dla obywateli Grecji oznacza realizacja środków dostosowawczych, a także przekonani, że wyrzeczenia te są niezbędne do ożywienia gospodarczego oraz że przyczynią się do przyszłej stabilności i dobrobytu tego państwa.

II. MIGRACJE

20. Swobodny przepływ osób, ustanowiony w Traktacie, jest jednym z najbardziej wymiernych osiągnięć i największych sukcesów integracji europejskiej i jedną z podstawowych wolności. Należy jeszcze wyraźniej określać wytyczne polityczne i wzmacniać współpracę w strefie Schengen, zwiększając zaufanie pomiędzy państwami członkowskimi, które są w równym stopniu odpowiedzialne za zagwarantowanie, by wszystkie zasady Schengen były skutecznie stosowane zgodnie z ustalonymi wspólnymi standardami oraz z podstawowymi zasadami i normami. Należy skutecznie i spójnie zarządzać zewnętrznymi granicami Europy, wspólnie ponosząc za to odpowiedzialność, działając solidarnie i zwiększając praktyczną współpracę.
21. Zgodnie z konkluzjami Rady z dni 9–10 czerwca 2011 r. należy zadbać, by realizacja wspólnych zasad była w dalszym ciągu usprawniana i pogłębiana, w szczególności poprzez system oceny Schengen, tak by skutecznie radzić sobie z przyszłymi wyzwaniami. Do zapewnienia takiego obrotu spraw konieczny jest skuteczny i niezawodny system monitorowania i oceny. Przyszły system oceny Schengen umożliwi wzmocnienie, dostosowanie i rozszerzenie kryteriów w oparciu o dorobek prawny UE. Ocena powinna wykorzystywać zasoby unijne i angażować ekspertów z państw członkowskich, Komisji i właściwych agencji. Wzywa się Komisję, by regularnie składała sprawozdania z wyników ocen i w stosownych przypadkach proponowała środki zaradcze dotyczące wszelkich wskazywanych słabości.
22. Należy wprowadzić mechanizm, by wyjść naprzeciw nadzwyczajnym okolicznościom, stanowiącym ryzyko dla ogólnego funkcjonowania współpracy w ramach

Schengen, nie naruszając jednocześnie zasady swobodnego przepływu osób. Mechanizm ten powinien obejmować zestaw środków, które miałyby być stosowane w stopniowy, zróżnicowany i skoordynowany sposób, by pomóc państwom członkowskim radzić sobie z trudną sytuacją na granicach zewnętrznych. Powinny one obejmować wizyty kontrolne, wsparcie techniczne i finansowe oraz pomoc, koordynację i interwencję ze strony Fronteksu. W ostateczności w ramach takiego mechanizmu można by wprowadzić klauzulę ochronną umożliwiającą wyjątkowe ponowne wprowadzenie kontroli na granicach wewnętrznych, w naprawę krytycznych sytuacjach, gdy jakieś państwo członkowskie nie będzie już w stanie wykonywać swoich obowiązków wynikających z zasad Schengen. Taki środek można by zastosować na podstawie konkretnych, obiektywnych kryteriów i wspólnej oceny, w ściśle ograniczonym zakresie i na ściśle ograniczony czas, uwzględniając potrzebę posiadania zdolności do reagowania w przypadkach nagłych. Nie wpłynie to na prawa osób korzystających na mocy Traktatów ze swobody przemieszczania się. Wzywa się Komisję, by we wrześniu przedstawiła wniosek dotyczący takiego mechanizmu.

23. Odpowiedzialność za kontrolę i nadzór nad granicami zewnętrznymi spoczywa na państwach członkowskich, a te, wykonując to zadanie, działają równocześnie we wspólnym interesie wszystkich państw członkowskich. By zagwarantować, że zewnętrzne granice Europy są skutecznie zarządzane i że wszędzie mają zastosowanie te same standardy, należy w optymalny sposób korzystać ze wszystkich odnośnych instrumentów, odpowiednio je w razie potrzeby dostosowując. Dalej rozwijany będzie europejski system nadzoru granic, jako działanie priorytetowe, tak by stał się operacyjny do 2013 roku i by pozwolił władzom państw członkowskich na prowadzenie działań w zakresie nadzoru granic, dzięki czemu możliwa byłaby wymiana informacji operacyjnych i sprawniejsza współpraca.
24. Wysiłki te zostaną także wzmocnione szybką realizacją prac nad „inteligentnymi granicami”, by zagwarantować zastosowanie nowych technologii do wyzwań w zakresie nadzoru nad granicami. W szczególności należy wdrożyć system wjazdu/wyjazdu i program rejestrowania podróży. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte porozumienie dotyczące agencji do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
25. Należy stale monitorować funkcjonowanie Fronteksu i innych agencji, by zapewnić ich ciągłą skuteczność w świadczeniu państwom członkowskim pomocy w zarządzaniu granicami zewnętrznymi, w zwalczaniu nielegalnej imigracji i w zajmowaniu się uchodźcami. Frontex będzie współpracował z zainteresowanymi państwami trzecimi. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w zakresie zmiany rozporządzenia w sprawie Fronteksu, która przyczyni się do zwiększenia skuteczności zdolności operacyjnych tej agencji. Zgodnie z programem sztokholmskim dalej rozwijane będą ramy współpracy między krajowymi strażami granicznymi, w szczególności dzięki promowaniu wspólnych szkoleń i dzieleniu się zdolnościami oraz standardami. Wzywa się Komisję, by do końca roku, w ścisłej współpracy z Fronteksem, przedstawiła dalsze pomysły w tym zakresie.

26. Odnotowując trudną sytuację, z którą zmagają się obecnie niektóre państwa członkowskie, Rada Europejska potwierdza potrzebę prawdziwej solidarności w wymiarze praktycznym z państwami członkowskimi, które zostały najbardziej dotknięte przez problemy związane z przepływami migracyjnymi. UE i państwa członkowskie będą nadal zapewniać konieczne operacyjne i finansowe wsparcie w miarę rozwoju sytuacji, korzystając ze środków uzgodnionych przez Radę w dniu 11 kwietnia 2011 r. Zapewniane będą konieczne środki oraz zasoby techniczne i ludzkie, by nadal prowadzić i, w razie potrzeby, intensyfikować działania na rzecz wsparcia tych państw członkowskich. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje dobrowolne przedłużenie pilotażowego projektu na rzecz osób korzystających z ochrony międzynarodowej na Malcie. Oczekuje na przedstawienie – jeszcze w tym roku – przez Komisję komunikatu w sprawie solidarności wewnątrz UE.
27. Do zarządzania mobilnością w bezpiecznym otoczeniu wymagana jest spójna i strategiczna polityka. Musi być ona ukierunkowana na przyczyny migracji na poziomie strukturalnym. W tym celu w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa rozwijane będą partnerstwa z krajami południowego i wschodniego sąsiedztwa.
28. Jako pierwszy krok, jak zaproponowano w niedawnym komunikacie Komisji, rozpoczęty zostanie z tymi krajami kompleksowy, zorganizowany dialog na temat migracji, mobilności i bezpieczeństwa, a jego celem będzie zapewnienie im oraz Unii Europejskiej wymiernych korzyści. Takie dialogi należy rozpocząć w trybie pilnym z państwami partnerskimi, które chcą i są w stanie zaangażować się konstruktywnie w tych dziedzinach. Partnerstwa na rzecz mobilności będą zróżnicowane według indywidualnych dokonań krajów partnerskich, uzgadniane oddzielnie z każdym z nich i uwarunkowane wysiłkami i postępami osiągniętymi we wszystkich obszarach (migracje, readmisja, mobilność i bezpieczeństwo), a także będą obejmować skuteczny mechanizm monitorowania. Należy poszukiwać sposobów przeznaczenia na te obszary większych środków finansowych w ramach istniejących pul.
29. Wzywa się Komisję, by zaprezentowała ocenę globalnego podejścia do kwestii migracji, torując drogę do realizacji bardziej spójnych, usystematyzowanych i strategicznych ram polityki w naszych stosunkach ze wszystkimi właściwymi państwami trzecimi, oraz by zaprezentowała konkretne wnioski dotyczące rozwijania kluczowych partnerstw Unii, traktując priorytetowo wszystkie kraje sąsiadujące z Unią.
30. Ostatnie wydarzenia wystawiły na próbę europejską politykę azylową. Bezpieczne i skuteczne procedury azylowe są potrzebne osobom wymagającym ochrony. To z kolei wymaga pełnego zastosowania dorobku prawnego UE w tej dziedzinie. Podstawowe znaczenie ma to, by tworzenie wspólnego europejskiego systemu azylowego zostało ukończone do 2012 roku, w oparciu o wysokie standardy ochrony połączone ze sprawiedliwymi i skutecznymi procedurami, które pomogą zapobiegać nadużyciom i pozwolą na szybkie rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu, tak aby system był stabilny. Komisja przedstawiła niedawno zmienione wnioski dotyczące dyrektywy w sprawie procedur azylowych oraz dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania, co powinno stanowić nową podstawę do rozpoczęcia negocjacji w sprawie dwóch ważnych elementów wspólnego europejskiego systemu azylowego. Zmiany nie powinny w rezultacie zachęcać do przedstawiania nieuzasadnionych roszczeń ani zwiększać całkowitych kosztów

ponoszonych przez państwa członkowskie. Negocjacje te powinny być kontynuowane z należytą starannością i z zastosowaniem wyważonego podejścia ogólnego uwzględniającego wszystkie przedstawione propozycje, tak by zrealizować wyżej przedstawione podstawowe cele.

III. CHORWACJA

31. Rada Europejska wyraża uznanie dla podjętych przez Chorwację wzmoczonych wysiłków, które umożliwiły wprowadzenie negocjacji akcesyjnych w końcową fazę. Prowadzona przez Radę analiza pozostałych rozdziałów negocjacyjnych przebiega z pełnym poszanowaniem ściśle określonych warunków i zgodnie z ramami negocjacyjnymi. W świetle dokonanych postępów i pozytywnej oceny Komisji Rada Europejska wezwała Radę, by podjęła wszelkie decyzje niezbędne do zakończenia negocjacji akcesyjnych z Chorwacją do końca czerwca 2011 roku w oparciu o projekty wspólnych stanowisk przedstawione niedawno przez Komisję, z myślą o podpisaniu do końca roku traktatu o przystąpieniu. Chorwacja powinna nadal zdecydowanie kontynuować reformy, w szczególności w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i praw podstawowych, tak by mogła w pełni podjąć zobowiązania wynikające z członkostwa od daty przystąpienia. Monitorowanie realizacji tych reform do momentu przystąpienia da wystarczającą pewność Chorwacji i obecnym państwom członkowskim. Stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, Rada może podjąć wszelkie odpowiednie środki.
32. Zmiany te nadają nowy impuls europejskiej perspektywie Bałkanów Zachodnich, o ile kraje tego regionu będą kontynuowały reformy. Rada Europejska powróci do tej kwestii na posiedzeniu w grudniu 2011 roku. W związku z tym Rada z satysfakcją odnotowuje aresztowanie Ratka Mladicia i przekazanie go haskiemu trybunałowi, co stanowi osiągnięcie międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości i przybliżyła perspektywę unijną Serbii.

INNE PUNKTY

Rada Europejska:

- mianowała Maria Draghiego prezesem Europejskiego Banku Centralnego na okres od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia 31 października 2019 r.;
- przyjęła oświadczenie w sprawie południowego sąsiedztwa (załącznik); zatwierdziła nowe podejście dotyczące stosunków z krajami sąsiadującymi z Unią Europejską, jak przedstawiono w konkluzjach Rady z dnia 20 czerwca 2011 r., i podkreśliła znaczenie szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbędzie się w Warszawie w dniach 29–30 września 2011 r.;
- zatwierdziła strategię UE na rzecz regionu Dunaju i wezwała wszystkie właściwe podmioty, by niezwłocznie rozpoczęły jej wdrażanie, jak przedstawiono w konkluzjach Rady z dnia 13 kwietnia 2011 r.; wzywa się państwa członkowskie, by nadal działały we współpracy z Komisją nad ewentualnymi przyszłymi strategiami makroregionalnymi, w szczególności jeśli chodzi o region Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego;

- odnotowując jego istotne znaczenie, zatwierdziła sprawozdanie prezydencji w sprawie włączenia społecznego Romów i wezwała do szybkiej realizacji konkluzji Rady z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie unijnych ram krajowych strategii integracji Romów do 2020 roku, w szczególności jeśli chodzi o przygotowanie, uaktualnienie lub rozwinięcie – do końca 2011 roku – krajowych strategii państw członkowskich dotyczących włączenia społecznego Romów lub zintegrowanych zestawów środków politycznych w ramach szerszych polityk włączania społecznego służących poprawie sytuacji Romów;
- z zadowoleniem przyjęła roczne sprawozdanie w sprawie celów UE w zakresie pomocy rozwojowej, odnotowując, że UE pozostała w 2010 roku bez wątpienia największym darczyńcą świata, jednak pośredni zbiorczy cel na 2010 rok nie został osiągnięty; potwierdziła swoje zobowiązanie do osiągnięcia celów pomocy rozwojowej do 2015 roku, jak przedstawiono w konkluzjach z czerwca 2005 roku.

OŚWIADCZENIE W SPRAWIE POŁUDNIOWEGO SĄSIEDZTWA

1. Rada Europejska potwierdza zasady i cele określone w jej oświadczeniu i w konkluzjach w sprawie południowego sąsiedztwa przyjętych – odpowiednio – w dniach 11 i 25 marca 2011 r. Przyjmuje z zadowoleniem wspólny komunikat wysokiego przedstawiciela i Komisji Europejskiej w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie, wydany w dniu 25 maja 2011 r. W pełni zatwierdza konkluzje Rady w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa przyjęte w dniu 20 czerwca 2011 r. i wzywa do szybkich postępów we wdrażaniu konkretnych środków zgodnie z zasadami i celami uzgodnionymi przez Radę.
2. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem wsparcie udzielone przez grupę G-8 demokratycznym przemianom zachodzącym w państwach południowego sąsiedztwa Europy. Ponownie podkreśla znaczenie Unii dla Śródziemnomorza, a także tego, by w jej ramach szybko uruchamiać konkretne i ważne projekty.
3. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem działania podejmowane obecnie na rzecz transformacji demokratycznej w regionie, a zwłaszcza w Egipcie i Tunezji. Wyraża uznanie dla ogłoszonych głównych elementów nowej konstytucji Maroka, z zadowoleniem przyjmuje odnowione zobowiązanie do reform politycznych – w tym przeglądu konstytucji – w Jordanii, a także z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości zniesienie stanu wyjątkowego i planowaną reformę konstytucyjną w Algierii. Rada Europejska podkreśla, że proces reform musi mieć pluralistyczny charakter i opierać się na dialogu; będzie z uwagą śledzić realizację tych reform.
4. Rada Europejska potwierdza swe pełne poparcie dla rezolucji 1970 i 1973 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Libii oraz dla wysiłków państw członkowskich UE, by ich postanowienia wprowadzić w życie. W pełni zatwierdza konkluzje Rady w sprawie Libii z dnia 20 czerwca 2011 r. i ponownie apeluje do Muammara Kaddafiego o natychmiastowe oddanie władzy. Demokratyczna transformacja Libii pozostaje jednym z głównych przedmiotów zainteresowania Unii Europejskiej. Rada Europejska podkreśla, że Tymczasowa Rada Narodowa, będąca przedstawicielem aspiracji narodu libijskiego, pełni kluczową rolę w tym procesie.
5. Rada Europejska z całą surowością potępia trwające represje oraz niedopuszczalną i oburzającą przemoc, której reżim syryjski nieustannie dopuszcza się wobec swo-

ich obywateli. Odnotowuje z dużym niepokojem doniesienia o syryjskich działaniach wojskowych w pobliżu granicy z Turcją przy Khirbet al-Jouz i ponawia swoje wcześniejsze apele o jak największą powściągliwość. Przez wybór drogi represji zamiast wypełniania obietnic dotyczących głębokich reform, reżim ten sam podaje w wątpliwość swoją legalność. Osoby odpowiedzialne za zbrodnie i przemoc wobec cywilów powinny zostać pociągnięte do odpowiedzialności. Zatwierdzając konkluzje w sprawie Syrii przyjęte przez Radę w dniu 20 czerwca 2011 r., Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje podjęcie decyzji o nowych sankcjach. Udziela również pełnego poparcia wysiłkom dyplomatycznym, których celem jest zagwarantowanie, że Rada Bezpieczeństwa ONZ będzie mogła wypełnić swoje obowiązki i w stosowny sposób zareagować na sytuację w Syrii.

6. Rada Europejska nadal wyraża zaniepokojenie sytuacją w Jemenie i apeluje do wszystkich stron o zaprzestanie przemocy, poszanowanie praw człowieka oraz definitywne i przestrzegane zawieszenie broni oraz z zadowoleniem przyjmuje dążenie wiceprezydenta tego państwa do realizacji tych postulatów. Ponownie przypomina o pilnej potrzebie uporządkowanych i pluralistycznych przemian w Jemenie, zgodnych z inicjatywą Rady Współpracy Państw Zatoki. Rada Europejska jest zaniepokojona wydarzeniami towarzyszącymi procesom i skazaniu członków opozycji w Bahrajnie. Zachęca Bahrajn do pełnego poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.
7. Rada Europejska odnotowuje, że sytuacja w Gazie jest nadal niepokojąca. Pomoc humanitarna dostarczana ludności Gazy powinna mieścić się w odpowiednich ramach ONZ i być zgodna z jej decyzjami i nie powinna być realizowana z narażeniem życia ludzkiego.
8. Fundamentalne przemiany zachodzące w świecie arabskim pokazują, jak bardzo potrzebne są postępy w bliskowschodnim procesie pokojowym oraz przewyciężenie obecnego impasu, przy równoczesnym poszanowaniu wcześniejszych umów i zobowiązań. Rada Europejska wzywa wszystkie strony do jak najszybszego rozpoczęcia negocjacji. Jedynie powrót do bezpośrednich negocjacji daje realną szansę na poprawę sytuacji w tym rejonie, co z kolei mogłoby doprowadzić do przyjęcia trwałych i kompleksowych rozwiązań. Podkreślając kluczową rolę kwartetu, Rada Europejska wyraża uznanie dla wysiłków prowadzonych w tym celu przez państwa członkowskie UE i wysoką przedstawiciel oraz z zadowoleniem odnotowuje przedstawione ostatnio przez prezydenta Baracka Obamę propozycje zgodne z poprzednimi stanowiskami UE. W pełni popiera skierowany przez wysoką przedstawiciel do kwartetu bliskowschodniego apel o pilne stworzenie wiarygodnej wizji wznowienia procesu pokojowego. Rada Europejska wzywa wszystkie strony, by powstrzymały się od jednostronnych działań, które nie doprowadzą do kompleksowego rozwiązania. Popiera również inicjatywę dotyczącą zorganizowania w Paryżu konferencji poświęconej udzieleniu wsparcia ekonomicznego budowie Państwa Palestyńskiego w ramach wznowionego procesu pokojowego. Rada Europejska wyraża głębokie zaniepokojenie losem Gilada Shalita więzionego przez Hamas z rażącym naruszeniem powszechnego międzynarodowego prawa humanitarnego. W piątą rocznicę pojmania Gilada Shalita Rada Europejska wzywa do jego natychmiastowego uwolnienia.